

at det næsten vil blive nødvendigt at tilføje foruden Dagen, da Loven indkommer, tillige Kloffeslettet; thi ellers vilde det dog blive vanskeligt at finde ud af, om den ene Lov er tidligere end den anden. Seg har, da jeg yttrede mig før, talt med megen Forsigtighed, troer jeg, om Forstaaelsen af den almindelige Lønningslov i Forhold til § 4 i nærværende Lovforslag. Seg troer, at Mængelen væsentlig ligger i, at det ikke udtrykkelig er sagt, at den Løn, som i § 4 er anført, er dels en Løn og dels en Erstatning for det tidligere Sædtillæg. Seg troer, at derved vilde megen Uklarhed være rettet, men iøvrigt skal jeg ikke gaae nærmere ind paa denne Betragtning, men blot gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at saavel ved, hvad det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) som ved hvad den ærede Justitsminister yttrede, er det i høj Grad bekræftet, at der er Uklarhed tilstede om Forholdet mellem disse to Love, en Uklarhed, som jeg haaber maa blive rettet ved Sagens 2den Behandling.

Krieger: Seg maa tilstaae, at jeg er enig med det ærede kongevalgte Medlem (Fischer), som mindede om en Dyring af den ærede Finantsminister, i, at man snarere maatte ansee det for et Argument for, at disse Lønningsloves Fortolkning altid burde kunne underkastes Domstolens Afgjørelse, hvis man virkelig maatte fastholde den Sætning, at i saa Fald maatte der anvendes en større Omhu paa Lovenes Affattelse; thi ethvert Middel, der viser sig virksomt til at fremkalde en forudgaaende omhyggelig Overveielse af Lovene ved deres Affattelse, er aabenbart at foretrække for en efterfølgende Overveielse, der skal kæmpe med de Vanskeligheder, der ved Affattelsen ere klevne tilbage, og derfor troer jeg ogsaa, det er rigtig, at navnlig ved denne Lov, der er den første enkelte Lønningslov, dens Forhold til den almindelige Lønningslov bliver Gjenstand for en meget omhyggelig Drøftelse. Seg skal indrømme, at de noget smaalige Ordforordninger og Sammentigninger, der maae gjøres, bedre kunne foregaae i et Udvalg end i det samlede Thing, men hvad det ialfald er vigtigt saavidt muligt at faae bragt paa det Nene,

inden Sagen gaaer til Udvalg — hvis Thinget maatte billige dette — er, hvad man, eller hvad ialfald Regjeringen har antaget at være Meningen først og oprindeligt fra Regjeringens Haand og senere fra det andet Things Side, og det er altsaa navnlig fra dette Synspunkt, at jeg, uden at ville komme ind paa en strengere Analyse af Ordene, kunde ønske at faae nogen Klarhed. Seg troer da, at Meningen af disse to Lovforslag, sammenholdte med hinanden, har været den, at man har erkjendt, at man ikke uden videre kunde anvende de nye Lønningsbestemmelser paa de Embedsmænd, der allerede ere komne paa fast Gage — dette stemmer jo med den almindelige Regel; det er Noget, som Rigsdagen visselig ikke vil fravige, at man ikke anvender nye Lønningslove paa Embedsmænd, hvis Lønningsvillkaar allerede ere fastsatte ved Lov, men venter, indtil Embederne blive ledige ved Afgang eller Forslyttelse. Men nu er her det særegne Forheld, som complicerer Situationen, at de allerede nu paa fast Gage satte Embedsmænd have faaet Sædtillæg. Nu troer jeg, at Meningen i Forslaget til den almindelige Lønningslov har været den, at de almindelige Sædomsskrivningsregler forsvinde ogsaa for disse Embedsmænd, og at i Stedet derfor træder den nye Regel i Lovforslagets § 9. Naar det saa hedder i § 10: „hvad der ifølge tidligere Lønningsbestemmelser er tillagt Nogen mere i Indtægt — derunder indbefattet de Lønningsstillæg, som ifølge den foregaaende Paragraph træde istedetfor de hidtidige Sædtillæg og midlertidige Lønningsstillæg —, end der osv.“, saa fører denne Paragraph, sammenholdt med den anden, til, at man anvender de nye Regler om Tillæg istedetfor de gamle Regler om Sædtillæg paa de nuværende Embedsmænd, og naar da den Sum, der derved fremkommer, er større end, hvad der efter den særlige Lønningslov tillægges de Vedkommende, saa skal denne Forskjel betragtes som personligt Tillæg. Derimod vil man ikke være istand til paa dette Punkt at anstille en Sammentigning mellem de nye Lønninger og det, som Embedsmændene haade i Kraft af det gamle, ved den almindelige Lønningslov — hvis dette Lovforslag nemlig bliver til Lov — affastede, under visse For-